

ken i dette Forslag; men paa det gamle finansielle, pekuniære Grundlag lader det sig ikke ganske gennemføre; thi nu maa der stilles ny Tal op; det er den Forandring, der maa foregaa. Der er siden den Tid sket en meget væsentlig Forandring, som er bevirket ved Møntfondens Forandring. Denne har jo bevirket, at Præsterens Indtægter, som oppebæres for en mindre Del in natura, men for en meget væsentlig Del i Naturalier, som ere satte til Kapitelstatst, nominelt repræsentere en lavere Værdi, men i Virkeligheden ikke repræsentere nogen lavere Værdi, efter som Beregningen af 1870 er efter Sølvmøntfonden, og hvis man nu vil anlægge samme Beregning, altsaa efter Sølvmøntfonden, vil man komme til et omtrent 25 Procent højere Beløb, end om man vil anvende den nu gældende Guldmøntfod. Dette frembringer selvfølgelig en væsentlig Forandring i Pengesummerne, og derfor burde Lovforslaget revideres, men Grundtanken i det bør bevares. Anvendt paa det her foreliggende Spørgsmaal tror jeg, at Tinget bør stille det bestemte Krav til Regeringen, at den fremkommer med en Revision af Præstelønningsloven paa det af Folketinget gentagne Gange vedtagne Grundlag, og at den derigennem tilvejebringer Midler til at opfylde de andre kirkelige Krav, som ere stillede uden for Præstelønningerne. Gaa vi derimod ind paa det nu foreslaaede, ja saa tilfredsstillende vi disse Krav ud fra Statskassen, vi hde paa ny et meget stort Bidrag fra Statens Side ud over det, som Staten igennem Aarhundreder har henlagt til Kirken eller har ladet blive liggende hos Kirken, et Bidrag, som efter Ministeriets eget Forslag her foreløbig repræsenterer 1,500,000 Kr., men som ganske sikkert vil blive noget betydelig højere. Fra dette Synspunkt tror jeg, at Tinget lige over for det nu stillede Forslag maa sige sit bestemte Nej. Det er ikke min Mening, og jeg tror heller ikke, at det er det ærede Medlems Mening, som deltaget med mig i at indstille disse Forslag til Nægtelse, at de paagældende Egne ikke trænge til og have Krav paa at faa en bedre kirkelig Betjening. Udeles ikke. Forholdenes Udvikling fører det med sig, at de maa have det, men det er ikke Staten, der skal betale det, det er de kirkelige Midler.

Se vi nu hen til de enkelte Forslag, saa er der fra Regeringens Side foreslaaet Opførelsen af 5 ny Kirker og 2 ny Præstegaarde. Udvalgets Flertal har indstillet sig til 3 ny Kirker, 1 ny Præstegaard og Oprettelsen af et nyt Præsteembede. Hvad de ny Kirker angaar, har Regeringen som jeg bemærkede før, opstillet i sin Plan

den Grundfætning, at Kirkerne skulde bygges for 18000 Kr. Udvalgets Flertal har, som den ærede Ordfører selv berørte, været tilbøjeligt til at gaa noget lavere, og jeg tror sandelig ogsaa godt, at det ærede Flertal i Udvalget selv fra sit Standpunkt kunde være gaaet noget lavere ned end til 18000 Kr., thi Opførelsen af høje Taarne kan have noget meget tiltalende for Følksen, det kan pynte Heden, men det er dog egentlig ikke fornødent for at tilfredsstillende den kirkelige Trang, det kan jeg i alt Fald ikke indse. Men man bliver ikke en Gang ved 18000 Kr. Den ene af de 3 Kirker skal koste 18000 Kr., den anden skal koste 18,500 Kr. og den tredje 19,495 Kr. altsaa omtrent 19,500 Kr., man kommer altsaa ikke saa lidt over de 18000 Kr. for dem alle tre tilsammen til 2000 Kr. over. Præstegaarden var anslaaet til 20,000 Kr. men her skal den koste 23000 Kr. Nu skal jeg bemærke, at den ærede Minister i Udvalget har oplyst, at der sandsynligvis vil kunne bortkøles et Par Parceller af den paagældende Præstegaardslod, saa at den i Virkeligheden ikke vil komme til at koste mere end 20,000 Kr. Derfor skal jeg ogsaa gaa ud fra, at det faktisk Beløb er 20,000 Kr. Det er for Resten ikke sikkert, at det lykkes at faa Parcellerne bortkøbt, men det er i alt Fald Hensigten, og jeg skal tage det i den Mening, som den ærede Minister fortolkede Forslaget. Saa komme vi til Præsten. Der er her for Øjeblikket to Pastorater, Haderup, som er uden Anneks og Ørre-Sinding, altsaa et Præstefald med Anneks. Naar der skal oprettes to Kirker i disse to Sogne, maa der en Præst til. Nu vil man imidlertid med stor Lethed kunne annektere den ny Kirke i Graaiaand for Haderup; der vil da blive Spørgsmaal om, hvorledes den ny Kirke i Simmelær skal behandles. Vil man nu se paa Kortet, vil man finde et ganske ejendommeligt Forhold i den paagældende Egn. Fra Haderup Kirke ned til Ørre er der et Par Mil omtrent, det er en udstrakt Hedeegn, hvoraf det jo nu oplyses, at der er bleven bebygget større eller mindre Dele, og hvor der bebygges mere og mere. Men fra Ørre er der paa en Strækning af halvanden Mil ikke mindre end 5 Kirker, der altsaa ligge lige saa tæt, ja nærmere ved hinanden, end Kirkerne ligge i de befolkede Egne paa Øerne. Sagen er den, at der gaar et lille Aabrag — det er Begyndelsen af Holstebro- eller Storaa — gennem Egnen, og langs med Aaen ligge disse Kirker, da der her var Egne, som egnede sig til Bebyggelse. Der ligger altsaa Kirker med ganske smaa Menighededer og ganske smaa Sogne. Hvad var da naturligere, end at